

OKRESNÍ SOUD V DĚČÍNĚ

Dossier 3 0 -11- 2006

EX 116/03

EXEKUTORSKÝ ÚŘAD VE ŠTĚPĚNĚ		
Směrnice č. 1/2006 a L. 400/06		
SOUŠNÍ EXEKUTOR		
JUDr. Josef Pátek		
Číslo jedn.	8 12	2006
Podpis		
Podpis		

35 Co 794/2006-133

Usnesení

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vladimíra Velenského a soudců JUDr. Lubomíra Ptáčka, Ph.D. a Mgr. Jitiny Kovárové v exekuční věci oprávněné JUDr. Michaely [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], proti povinnému [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], Benešov nad Ploučnicí, okres Děčín, pro 560.000,-Kč s přísl., o odvolání soudního exekutora JUDr. Ivana Reháka, Exekutorský úřad Díloubá 9, Ústí nad Labem, proti usnesení Okresního soudu v Děčíně č.j. 7 Ne 3100/2003-115 ze dne 23.5.2006, t a k t o :

Usnesení okresního soudu se mění tak, že z rozdělované podstaty 700.000,-Kč se přihlášené pohledávky uspokojí v tomto pořadí a výši:

- 1) pohledávka soudního exekutora JUDr. Ivana Reháka na náhradu nákladů exekuce ve výši 157.502,80 Kč k hotovému zaplacení.
- 2) pohledávka oprávněné JUDr. Michaely [redacted] ve výši 542.497,20 Kč k hotovému zaplacení

Odůvodnění:

Napadeným usnesením okresní soud z rozdělované podstaty 700.000,-Kč uspokojil přihlášené pohledávky tak, že ve stejném pořadí k hotovému zaplacení stanovil pohledávku oprávněné JUDr. Michaely [redacted] ve výši 582.400,-Kč a pohledávku soudního exekutora JUDr. Ivana Reháka na částečnou úhradu nákladů exekuce ve výši 117.600,-Kč. Usnesení odůvodnil tím, že v souladu s § 337c odst. 1 o.s.ř. neshledal existenci žádné pohledávky v první ani ve druhé skupině. Ve třetí skupině podle § 337c odst. 1 písm. c/ o.s.ř. je pak jednak pohledávka oprávněné ve výši 582.400,-Kč a dále pak ve stejné skupině i pohledávka soudního exekutora JUDr. Ivana Reháka na náhradu nákladů exekuce, která byla přihlášená v celkové výši 157.502,80 Kč. Tu lze uspokojit pouze částečně. Soud vyšel ze stanoviska Nejvyššího soudu ČR Cpjn 200/2005, podle něhož se pohledávka exekutora na náhradu nákladů exekuce uspokojuje ve třetí skupině, neboť její osud sdílí osud pohledávky oprávněného. Jde totiž o pohledávku, která vznikla exekutorovi jako fyzické osobě, nikoli tedy o pohledávku státu.

Proti tomuto usnesení se odvolal soudní exekutor a požaduje, aby bylo změněno tak, že jeho přihlášená pohledávka bude zařazena do první skupiny. Poukazuje na to, že jde o pohledávku, která mu vznikla nikoli jako fyzické osobě, ale jako soudnímu exekutorovi, který nemůže odmítnout provedení exekuce pouze ze své vůle (§ 28, § 30 ex. řádu). Napadeným usnesením byl poškozen na svých právech, neboť jednak mu soud klade povinnost a na druhé straně mu upírá právo plynoucí ze splnění těchto povinností. V důsledku by názor soudu

znamenal, že by exekutor musel hradit své náklady ze svého. Rovněž poukazuje na konkrétní rozhodnutí soudu, jímž mu bylo přiznáno právo na náhradu jeho nákladů v první skupině.

Krajský soud přezkoumal napadené usnesení a jemu předcházející řízení a zjistil, že odvolání exekutora je důvodné. V souladu s § 337c odst. 1 o.s.ř. se podle výsledků rozvrhového jednání z přídělové podstaty uspokojí postupně pohledávky podle skupin uvedených v písm. a/ až f/ tohoto ustanovení. Podle § 337c odst. 1 písm. a/ o.s.ř. jsou v první skupině pohledávky nákladů řízení vzniklých státu v souvislosti s prováděním dražby, nové dražby nebo další dražby. Podle písm. c/ téhož ustanovení je ve třetím pořadí i pohledávka oprávněného.

Podle stanoviska Nejvyššího soudu (Cpjn 200/2005, publikované pod Rc 31/2006 Sbirky soudních rozhodnutí a stanovisek se pohledávky exekutora na náhradu nákladů exekuce při exekuce prodaje nemovitostí uspokojí z rozvrhu rozdělovací podstaty ve třetí skupině (§ 337c odst. 1 písm. c/ o.s.ř.). Je tomu tak proto, že tato pohledávka exekutora sdílí osud pohledávky oprávněného (její přípodobněna) ze dvou důvodů. Jednak proto, že je v příkaze k úhradě nákladů exekuce uvedena společně s náklady oprávněného. Dale proto, že obě pohledávky jsou uvedeny v usnesení o nařízení exekuce, jímž se vymáhají společně. O pohledávku vzniklou státu jít nemůže, neboť vznikla exekutorovi jako soukromé fyzické osobě nikoli státu. Pokud se o.s.ř. o pohledávce exekutora nezmiňuje, uspokojí se ve třetí skupině (§ 337c odst. 1 písm. c/ o.s.ř.).

Krajský soud nepovažuje tento názor za správný. Je nepochybné, že jde o samostatnou pohledávku (na náhradu nákladů exekučního řízení) samostatného subjektu (soudního exekutora jako fyzické osoby), oproti samostatné pohledávce na náhradu nákladů oprávněného. Zahrnutí obou těchto nároků (soudního exekutora i oprávněného) do téhož příkazu k úhradě, jakož do téhož usnesení o nařízení exekuce (a jejich následně společně vymáhání) vyjadřuje pouhý procesní postup při vymáhání obou pohledávek. Tím však ještě nenabývá pohledávka exekutora skupiny ani pořadí nároku oprávněného, tedy nesdílí osud jeho pohledávky. Důkazem toho je i skutečnost, že v témže řízení jsou společně vymáhány i pohledávky různých subjektů v různých skupinách, tak jak stanoví § 337c odst. 1 o.s.ř.

Obecně by mělo platit, že v procesních právních vztazích nelze používat analogie. To však podle názoru krajského soudu není vyloučeno tam, kde právní norma konkrétní situaci opomene. To je daný případ, kdy do o.s.ř. (úpravy skupin a pořadí pohledávek) se nepromítla úprava exekučního řádu týkající se nákladů exekutora (analogii ostatně používá i stanovisko Nejvyššího soudu, pokud zdůrazňuje, že jde o samostatnou pohledávku vzniklou exekutorovi a nikoli státu, avšak současně ji zařazuje do první skupiny jako nejbližší pohledávce oprávněného). Krajský soud má za to, že nároku soudního exekutora je nejbližší úprava § 337c odst. 1 písm. a/ o.s.ř. upravující i pohledávku na náhradu nákladů řízení vzniklých státu.

Náhradu nákladů dostává soudní exekutor za exekuční činnost, která na něj byla přenesena a kterou by jinak (nebýt jeho) vykonával soudní vykonavatel (§ 265 o.s.ř.). Náklady soudního vykonavatele a na soudního vykonavatele, (mzda, zákonné odvody) jsou náklady státu. Činnost soudního exekutora je výkonem státní správy, úředním postupem, má postavení veřejného činitele, nahrazuje soudního vykonavatele (§ 4 odst. 1, 2 zák. č. 82/1998 Sb. o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci, rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, § 4 zák. č. 120/2001 Sb. – exekuční řád). Za výkon své

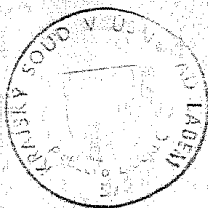
činnosti je soudní exekutor rovněž trestně odpovědný (§ 89 odst. 9 tr. zák.). Smyslem a účelem všech právních norem upravujících jeho postavení, tedy musí být poskytnout mu stejné postavení při výkonu exekuční činnosti, jako je tomu u soudních vykonavatelů. Pro stanovení skupin a pořadí jeho pohledávky na náhradu nákladů exekuce mu proto musí být poskytnuta ochrana stanovená v § 337c odst. 1 písm. a/ o.s.ř., tedy stejná jako u pohledávek nákladů řízení vzniklých státu.

Z výše uvedených důvodů proto krajský soud napadené usnesení změnil tak, že pohledávku soudního exekutora na náhradu nákladů exekuce určil do první skupiny v uplatněné výši 157.502,80 Kč a zbytek z rozdělované podstaty 700.000,-Kč ve výši 542.497,20 Kč stanovil do třetí zákonné skupiny, když jde o část pohledávky oprávněné JUDr. Michaele [redacted] v celkové výši 582.400,-Kč (§ 337c odst. 1 písm. a/ c/ o.s.ř., § 220 odst. 3 o.s.ř.).

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení není přípustné odvolání. Lze proti němu podat dovolání do dvou měsíců od doručení, prostřednictvím advokáta, k Nejvyššímu soudu v Brně, u Okresního soudu v Děčíně.

V Liberci dne 16. listopadu 2006

Za správnost vyhotovení:
Martina Svěcena

JUDr. Vladimír Veienský v. r.
předseda senátu